

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a dr. Bencze Dénes ügyvéd (7400 Kaposvár, Somssich Pál utca 5/a. fszt.1.) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Boda Pál ügyvéd (7400 Kaposvár, Csokonai utca 2.) által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen közgyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 2008. január 16. napján kelt 23.P.21.509/2007/7. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 12.000 (tizenkettőezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

I.M. olasz állampolgár K.L. irodája szervezésében érkezett Magyarországra. K.L. a felperest kérte fel, hogy az olasz vadász részére szervezzen vadászatot. A felperes az alperes vadásztársaság tagjaként 2007. április 29. napjának 19:00 órájától április 30. napjának 9:00 órájáig az alperes beírókönyvébe saját magát vadászatra írta be a 11. biztonsági körzetbe, annak ellenére, hogy tudta, hogy a megjelölt időpontban személyesen nem fog vadászni. Ismerőset, P. L-t kérte meg, hogy az olasz vadászt kísérje el és mutassa meg neki a területet. 2007. április 30-án a hajnali órákban P.L. megjelent az olasz vadással a vadászterületen, ahol az olasz vadász több lövést adott le és egy őzbakot meg is lőtt. Az eset miatt P. L-lel szemben a F-i Rendőrkapitányságon büntető eljárás indult.

A felperessel szemben az alperes fegyelmi bizottsága 2007. július 29. napján meghozott 2007/13/FB/P. számú határozatával megállapította, hogy a felperes fegyelmi vétséget követett el és kizárás fegyelmi büntetés kiszabására tett javaslatot a közgyűlésnek. Az alperes közgyűlése 2007. július 28-án meghozott 3/2007.07.28. számú határozatával a felperest a vadásztársaság tagjai közül kizárta. A

közgyűlésen a felperes személyesen vett részt, az őt korábban a fegyelmi eljárásban képviselő ügyvéd a közgyűlésre meghívót nem kapott.

A felperes keresetében a fegyelmi bizottsági határozat és a közgyűlési határozat megsemmisítését kérte, arra hivatkozással, hogy a közgyűlésre az ügyben mindvégig eljáró jogi képviselőjét nem idézték meg. A fegyelmi bizottsági határozat és az annak alapján született közgyűlési határozat érdemét tekintve arra hivatkozott, hogy P.L-lel szemben folyamatban lévő büntető eljárásból az alperes jogellenesen szerezte meg a nyomozati jegyzőkönyveket és ezek tartalmát törvénysértően használta fel a határozata meghozatala során. Állította, hogy a terhére rótt tényállást nem valósította meg, nem akadályozott senkit a vadászatban, jogosulatlan vadászatot nem segített elő, a beírása pusztán a területbejáráson részt vevők testi épségét szolgálta.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a keresettel támadott határozatok sem alaki, sem érdemi okból nem törvénysértőek. Utalt arra, hogy a felperesnek a közgyűlésen módjában állt volna jelezni, hogy ragaszkodik a jogi képviselője jelenlétéhez, de sem a közgyűlésről felvett jegyzőkönyv tartalmával, sem egyéb módon nem tudta a felperes hitelt érdemlően igazolni azt az állítását, hogy a jogi képviselő távollétét kifogásolta volna. A fegyelmi szabályzat 13.§ (2) bekezdés 1. pontjában foglalt megsértését az elsőfokú bíróság nem tekintette olyan súlyos eljárási szabálysértésnek, amely az ügy érdemére kihatott volna, így a határozat megsemmisítését indokolná. A rendőrségi iratok beszerzésével kapcsolatos kifogást szintén alaptalannak találta, mert megállapította, hogy az alperes a rendőrségi iratokhoz nem jogellenesen, hanem hivatalos megkeresés útján jutott hozzá és azok tartalmát jogszerűen használta fel eljárásában bizonyítékként. A felperes terhére rótt fegyelmi vétséggel kapcsolatban pedig azt állapította meg, hogy maga a felperes sem vitatta, hogy a beírás rendjét megsértette, amely az alperes fegyelmi szabályzatának 3.§ (1) bekezdés a) pontjába foglaltak szerint fegyelmi vétségnek minősül. Utalt arra, hogy a fegyelmi büntetés súlyosságának értékelésére a bírósági eljárásban kivételesen és csak akkor kerülhet sor, ha a fegyelmi határozat az elkövetett vétséggel arányban nem álló, kirívóan súlyos fegyelmi büntetést állapít meg, és ezzel megsérti a társadalmi szervezet fegyelmi szabályzatának arányos büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit - ilyen azonban adott ügyben nem történt.

Az ítélet ellen, annak megváltoztatása és az alperes fegyelmi és közgyűlési határozatainak megsemmisítése iránt, másodlagosan felvetve az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lehetőségét is, a felperes terjesztett elő fellebbezést. Hivatkozott arra, hogy az alperesnek a közgyűlés megtartása előtt tisztáznia kellett volna a felperes jogi képviselője képviseleti jogának tartalmát és tudnia kellett volna azt, hogy a képviselet eltérő rendelkezés hiányában az eljárás jogerős befejezéséig terjed. Állította, hogy a közgyűlés előtti eljárásban a jogi képviselőjének mellőzése miatt jogaiban korlátozva volt, ez pedig kihatott a közgyűlés döntésére. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a felperes bizonyítási indítványát a más

ügyeken folyamatban volt fegyelmi eljárások iratainak beszerzése tekintetében, annak érdekében, hogy ezekkel összehasonlítva megállapítható legyen, hogy a felperessel szemben alkalmazott fegyelmi büntetés arányos volt-e az általa elkövetett fegyelmi vétséggel. Erre irányuló bizonyítási indítványát továbbra is fenntartotta.

Az alperes ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a F-i Városi Bíróság 2008. szeptember 17. napján jogerőre emelkedett 9.B.86/2008/16. számú ítéletével P. L-t bűnösnek mondta ki a Btk.316.§-ának (1) bekezdésbe ütköző és (2) bekezdés I. fordulata szerint minősülő lopás vétségének kísérletében, ezért vele szemben pénzbüntetést alkalmazott. Ítélete indokolásában a F-i Városi Bíróság megállapította, hogy a L. C. Kft. és a P. 00' Kft. olasz vendégvadászok vadásztatása céljából kötött szerződést a F. és T. L-i Vadászegyesületével. A vadászegyesület 2007. április 29-én I.M. vendégvadász mellé nem tudott hivatásos vadászkísérőt biztosítani, ezért, hogy az elmaradt vadászat miatt kárpótolják, felperes - aki az alperes vadásztársaság tagja - megbízta P.L-t, hogy az alperes vadásztársaság gy-i erdőterületére kísérje ki a vendégvadászt területbejárás céljából. 2007. április 30-án hajnalban 5:00 óra körüli időben P.L. és az olasz vadász az alperes Gy. mellett található 11. számú beíró körzetébe mentek, ahol P.L. engedélyt adott az olasz vadásznak, hogy a nála lévő vadászfegyverrel kilőjön egy kb. 25 kg súlyú 200 g trófeasúlyú őzbakot.

Az így kiegészített, egyébként helyesen megállapított tényállást a másodfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta.

Az 1989.évi II. törvény 10.§-ának (1) bekezdése szerint a társadalmi szervezet valamely szervének törvénysértő határozatát bármelyik tag a tudomására jutásától számított 30 napon belül a bíróság előtt megtámadhatja.

Az alperes fegyelmi szabályzata a 13.§-ának (2) bekezdése az elsőfokú eljárás szabályai között írja elő azt, hogy a fegyelmi bizottság által megtartott tárgyalásra meg kell hívni az eljárás alá vont személy mellett annak esetleges jogi képviselőjét is. Ezzel szemben a fellebbezési eljárás szabályai között a 25.§ (1) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a fegyelmi ügyben hozott határozat elleni fellebbezést tárgyaló közgyűlésre a fegyelmi eljárás alá vont tagot is meg kell hívni. A tag jogi képviselőjének meghívását a szabályzat nem írja elő. Nem ütközött ezért a fegyelmi szabályzat rendelkezésébe az alperes azon eljárása, hogy külön meghívót a felperes jogi képviselőjének nem küldött. A felperesnek lehetősége lett volna arra, hogy a közgyűlés időpontjáról és helyéről jogi képviselőjét értesítse, aki a közgyűlésen részt vehetett volna. Ezen a közgyűlésen a bizonyítást nem egészítették ki, csupán a fegyelmi bizottság elnöke tett jelentést és indokolta a

fegyelmi bizottság határozatát a közgyűlés határozathozatala előtt. Jogi képviselője meghívásának elmaradását a felperes nem kifogásolta.

A fegyelmi szabályzat 2.§-ának a) pontja értelmében a fegyelmi eljárás, illetve a fegyelmi felelősségre vonás célja a fegyelmi vétséget elkövető vadász bizonyított cselekményével arányban álló fegyelmi büntetés meghozatala.

A kiszabott fegyelmi büntetésnek tehát a bizonyított fegyelmi vétséggel kell arányosnak lennie, nem pedig más fegyelmi ügyekben alkalmazott büntetésekkel. Az iratbeszerzésre irányuló bizonyítás elrendelését ezért a másodfokú bíróság is mellőzte.

A Pp.3.§-ának (5) bekezdése szerint, ha a törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz a bizonyítás meghatározott alakjához vagy meghatározott bizonyítási szabályokhoz nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb olyan bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. Ennek megfelelően felhasználhatóak voltak a büntető eljárásban tett tanúvallomások is, amelyek a felperes által tanúsított magatartást a fegyelmi határozattal azonosan bizonyították. A felperessel szemben alkalmazott kizárás fegyelmi büntetés nem tekinthető aránytalanul súlyosnak, ezért a támadott határozat törvénysértő voltát ebből az okból sem lehetett megállapítani.

A másodfokú eljárásban becsatolt büntető ítélet indokolásában megállapított tényállással kapcsolatban arra utal a másodfokú bíróság, hogy a fegyelmi határozat nem foglalt állást abban a kérdésben, hogy a felperes által megbízott P.L. az olasz vadászt a területre területbejárás vagy vadásztatás céljából vitte-e ki. A fegyelmi vétséget azért látta megállapíthatónak, mert a felperes a beírás szabályait megsértette - amely tényt maga a felperes sem vitatta. Indoka volt továbbá a fegyelmi vétség elkövetése megállapításának, hogy a beírás következtében az adott beíró körzetre a felperes által beírt időtartam alatt az alperesi vadásztársaság más tagja nem mehetett vadászni, továbbá az is, hogy e magatartásával a felperes lehetővé tette az orvvadászatot.

A Pp.4.§-ának (1) bekezdése értelmében a bíróságot határozatának meghozatalában más hatóság döntése vagy fegyelmi határozat, illetve az abban megállapított tényállás nem köti. A (2) bekezdés szerint, ha jogerősen elbírált bűncselekmény vagyoni-jogi következményei felől polgári perben kell határozni, a bíróság határozatában nem állapíthatja meg, hogy az elítélt nem követte el a terhére rótt bűncselekményt.

A fentiekből következően a büntető eljárás során megállapított tényállás a polgári perben eljáró bíróságot nem köti, a nyomozati eljárásban felvett tanúvallomások alapján pedig - a polgári bíróság álláspontja szerint - nagyobb valószínűséggel állapítható meg, hogy a felperes P.L. kíséretében az olasz vadászt vadászni küldte ki a vadászterületre. Erre utal, hogy a vadászatot szervező cég azért kereste meg a

felperest, hogy szervezze meg az olasz vadász részére az elmaradt vadászatot, illetve az, hogy a felperes az olasz vendéggel érkező másik vadászvendégnek maga meg is szervezte a vadászatot, hogy a felperesnek, mint az alperesi vadásztársaság tagjának tudnia kellett, hogy az alperes szabályzata szerint milyen feltétele van a külföldi vadász vadásztatásának. A vadászati szándékra utal a beíró könyvben megjelölt időtartam és a tényleges területen tartózkodás időpontja is, a hajnali órák ugyanis kevésbé a területbejárásra, mint a vadászatra alkalmasak.

Mindezeket értékelve a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásának azon megállapításával, hogy a kiszabott fegyelmi büntetés nem tekinthető aránytalanul súlyosnak az elkövetett fegyelmi vétséghez képest, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperes másodfokú perköltséget nem igényelhet és a Pp. 78.§-a alapján viselni köteles az alperes másodfokú perköltségét, amely az alperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a meg nem határozható pertárgy értékre figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

P é c s , 2008. október 9.

Dr. Veszely József s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Szentpéteriné Dr. Bán Erzsébet s.k. bíró